

„P edinstvi je moč!“.

„Stvar se tiče nekaj jako važnega“.
„Pri meni tudi“... uverjal je gospod Chébe, kateremu se je trojica las ščitinila kakor igle ježevčeve.
(Pride še.)

žaške zemlje in tržaškega neba! Progressovski priporočilo naj bi zadoščalo v parlamentu, v katerem bodo Slovani igrali važno vlogo? Prihodnji parlament bode zahteval vsa kaj drugega od našega mesta, zahteval bode, da Trst bode avstrijsko mesto, ki bode hotelo zlozne z drugimi narodi delovati za materialne koristi svoje in vse države, ki se bode čutilo eno s to državo.

Pot do take zločnosti, do take zavesti ozke ukupnosti pa nikakor ne vodi preko progressovne. Še več: progressovski cilji so posebej nasprotivo vsemu onemu, kar zahteva avstrijski parlament od mesta tržaškega. Sedaj pa naj sodo Tržačani sami, ali bode mogel moč, stoječi na progressovski podlagi, uspešno zastopati koristi tega mesta. Ne, tega ne bode mogel, tudi če bi imel sposobnosti za to — katerih pa Hortis nima, ker se ni nikdar brigal za javno življenje —, ker bi ga na tem oviral progressovski program, izživajoči vse avstrijske narode.

Ako vse natančno pretehtamo, ako pomislimo vse, kar mora imeti tržaški zastopnik v avstrijskem parlamentu, in ako pomislimo, česa g. Hortis nima, potem še le vidimo, kolik je razloček med tem gospodom in našim kandidatom.

Naš kandidat, gosp. Ivan Nabergoj, pozna življenje, ker je, izišel iz zibel siromaštva, vzrasel v borbi za ekzistencije; on pozna poti, po katerih treba hoditi poslancu, ako hoče kaj doseči, kajti g. Nabergoj ima za seboj izborna šola tridesetletnega delovanja v parlamentarnem življenju; in g. Nabergoj je avstrijski patrijot, a le odkrit lojalen avstrijski patrijot najde pri drugih avstrijskih strankah one dobrohotnosti, katere potrebujemo toli krvavo mi Tržačani, dobrohotnosti, ki se ne bode izogibala žrtvam za našo blaginjo.

Kdor ni slep, mora videti vse to; komur ni zaslepel vida strankarski fanatizem, ta mora stopiti na stran pravega razumevanja tržaških potreb in oddati svoj glas prihodnji ponedeljek kandidatu Ivanu Nabergoju!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 4. marca 1897.

Državnozbornske volitve. Volilnih moč v zapadni skupini kmečki v Istri je po „Giov. Pensiero“ 226, to je: V Koperščini 93, Puljščini 47 in Poreščini 76 = 216. V Poreščini namreč: Vrtenelj Citanova 6, Umag in okolica 5, Buje 8, Oprtalj 11, Vrsar 8, Motovun 9, Višnjani 8, Grožanjan 8, Poreč 10, Vižinada 3.

Včeraj so bili izvoljeni za IV. kurijo jednoglasno naši volilni močje v Čepiću in Labinju. V tistem Labinju, kjer o volitvi za V. kurijo nismo imeli nobenega glasu. Kako je to mogoče? Že to dejstvo samo priča, kako so se vršile volitve za V. kurijo.

O volitvi zaupnih moč v Gorici je bilo oddanih v I. oddelku 154 slovenskih, 450 italijanskih, 9 klerikalnih ter 7 socialnih; v II. 85 slov., 447 ital., 22 soc. 5 kler.; III. 118 slov., 446 ital., 17 soc. ter 4 kler. = 357 slovenskih, 1348 italijanskih, 46 socialistov in 18 klerikalcev.

Položaj na Kreti. Včeraj iz Carjagrada došla službena brzojavka govori o skupni spomenici, ki so jo velesile izročile tuški vladi. Glasom te brzojavke povdarja spomenica, da goje velesile presrečno željo ohraniti celokupnost Turčije, da so velesile sklenile napraviti red na Kreti in da so sporazume o tem, da je Kreti treba dovoliti avtonomije, ker z obzirom na sedanjí položaj danes niso več umestne lani določene reforme. Konečno priobčuje spomenica, da so velesile izročile Grški skupni opomin.

Iz Aten poročajo, da tamošnje časopisje soglasno pozivlje na upor. Oficijozna „Proia“ pravi, da je neumljivo, kako bi grško-turška vojna mogla pretiti evropskemu miru. Ako se bode z nova postopalo krivično zoper Grško, potem da mirni več mogoč. —

O dogodkih na Kreti poroča brzojavka korespondenčnega urada, došla iz Kaneje. Ista se glasi: Velesile so podvostročile patrulje po mestih. Popoldne je bil pogreb umorjenega polkovnika turških orožnikov Salemana. Italijanski admiral Canevaro je v daljšem govoru pozival mohamedance v Kaneji na mir, kajti to da je jedino sredstvo, po katerem se more doseči blagostanje Krete. — Nekoliko turških fanatikov so zaprli in jih spravili na angleško vojno glavo.

Različne vesti.

Pazite volilci V. kurije! Doznali smo iz gotovega vira, da se progressovska gospoda sklenili, uničiti vse one glasovnice za Nabergoja, na katerih ne bode napisano tudi očetovstvo kandidata. Zato opozarjamo volilce, da natančno napišejo na glasovnice: IVAN NABERGOJ pok. ANDREJA.

Državnozbornske volitve v V. (splošni) kuriji. Mestni magistrat tržaški objavlja: Z obzirom na namestništveni naredbi od 22. januarja in 28. februarja t. l., s katero poslednjo so bili označeni dnevi, ure in kraji volitev splošnega volilnega razreda (V. kurije), in v smislu določeb §. 27, odst. 5. in 6. zakona 19. junija 1896. št. 169, objavlja se, da legitimacijski listek zajedno z volilnim listkom dobi sleherni volilec pravočasno dostavljen na svoj dom. Oni volilci pa, ki iz katerega koli vzroka ne bi dobili dostavljenih volilnih papirjev najkasneje do 48 ur pred dnevom volitve, morejo jih na podlagi kojega dokumenta, ki dokazuje identiteto njih osebe, osebno reklamovati in sicer v soboto dne 6. in v nedeljo 7. marca t. l. od 8. ure predpoludne do 2. popoldne pri v to delegovanih komisarijih v teh-le krajih:

A V okolici: I. Volilci, stanujoči v Škedenju, Sv. Mar. Magd. Gornji in Spodnji ter Gornji Kjarboli v ljudski šoli v Škedenju;

II. volilci iz Rocola, Kjadina, Katinare in Lonjera v šoli na dvorcu Revoltella;

III. volilci iz Vrdele, Kolonje in Škorklje v šoli na Vrdele;

IV. volilci z Grete, iz Barkovelj in Rojana v Rojanu;

V. volilci z Opčin, iz Bazovice, Gropade, Trebč, Padriča in Ban v šoli v Trebčah;

VI. volilci s Proseka, Kontovelja in iz sv. Križa v šoli na Proseku.

B V mestu: I. volilci, stanujoči v I. okraju mesta (Sv. Vid) v občinski telovadnici v ulici della Valle;

II. volilci, stanujoči v II. okraju (staro mesto) v šoli v starem mestu;

III. volilci, stanujoči v III. okr. (novo mesto) v telovadnici šole v novem mestu;

IV. volilci, stanujoči v IV. okraju (Barriera nuova) v ljudski šoli v ulici Giotto;

V. volilci, stanujoči v V. okraju (Barriera vecchia) v šoli v ulici Ferriera;

VI. volilci, stanujoči v VI. okr. (Sv. Jakob), v ljudski šoli v novi Reni;

VII. volilci, stanujoči v VIII. okr. (Farneto) v šoli v ulici Donadoni in

VIII. volilci, stanujoči v IX. in X. okraju (sv. Ivan in Rojan) v šoli v ulici Kandler.

Volilci se opozarjajo, da so se naslovi za dostavljanje volilnih papirjev vzeli na podlagi popisnih pol od 24. avgusta 1896.

Volilec V. kurije. Kakor je razvidno iz vesti, prijavljene na drugem mestu, se volilec V. kurije dostavljajo legitimacije in glasovnice na naslove, kakor so označeni v popisnih polah od 24. avgusta 1896. Kdor je torej pozneje zamenjal svoje stanovanje, naj gre pogledat na prejšnje stanovanje, da-li ne leži tam njegova legitimacija z glasovnico. Ako tudi tam ne dobi teh papirjev, naj reklamuje na gori označenih mestih v soboto ali v nedeljo.

Mestni svet tržaški. Novoizvoljeni občinski zastop bode imel svojo prvo javno sejo v soboto, dne 6. t. m., opoldne. V tej seji bodo imenovane komisije za verifikacijo volitev.

Imenovanje. Ministerski predsednik, kakor minister za zunanje stvari, je imenoval računarkega revidenta Karla Corsicha (Keržič) računarškim svetovalcem na namestništvu v Trstu.

Sramotna agitacija. Česar smo se bali, prišlo je v polni meri: agitacija za V. kurijo od strani progressovcev je sramotna, škandalozna. Poročajo nam o nastopnih dejstvih:

Razni gospodarji zahtevajo od svojih delavcev, da jim morajo izročiti svoje glasovnice; delavcem pa, ki si ne dačo na tak drzen način kratiti državljanskega prava svojega, groze, da jih odpuste z dela. To je po progressovskem razumevanju liberta in progresso. Da, svoboda je res to, toda svoboda za vršenje — nasilstev; napredek je res to, toda napredek na poti zločinstva in nemorale. Lepi liberalci to, ki se boje — svobodne volitve. Lepi liberalci to, ki se nobene stvari ne boje tako, kakor svobode! Pfui!

Na tukajšnjem podjetju za čiščenje ulic imajo

seveda mnogo delavcev in med istimi tudi Slovenci. Ker pa „lepi“ progressovski izgledi vsikdar „vlečejo“, je tudi uprava tega podjetja pritisnila na svoje delavce, da morajo voliti tako, kakor hoče — ona! Lepe nazore ima ta uprava o pojmu volitev! Najbrže meni, da volitev znači — dekretiranje. Pa tudi energična ume biti ta uprava, kadar brani svoje nezakonite zahteve. Tako je hipoma odpustila iz službe nekoga delavca, ki jej ni hotel izročiti svoje glasovnice, ker je menil siromak, da ima pravico voliti po svojem prepričanju in da nima dolžnosti voliti tako, kakor hočejo drugi! Živela progressovska svoboda!

Nadalje se nam poroča, da agitatorji progressovske stranke kupujejo glasovnice: po 20 nvč., za liter vina, za vrček piva itd. Živela progressovska morala!

Slednjič nam prihajajo od vseh strani poročila, kako dobivajo inozemci glasovnice, dočim na tisoče domačinov še ni dobilo tega dokumenta in bode morali še le iskati in reklamovati, da pridejo do svojega prava. Živelo progressovsko domoljubje, ki daje tujcem prednost pred domačim ljudstvom! Komu na bi zavrela kri v žilah, ko vidi tako teptanje zakonov, svobode, pravice in tako izdajstvo domače zemlje, domačega prava, v prid tujemu vsiljencu? Delavci slovenski! Pokažite vsaj vi, da nečete biti sokrivci na takem izdajstvu, pokažite, da na avstrijski zemlji sme biti gospodar le Avstrijec. Glasovnica je vaša nedotakljiva last, pravo glasovanja je vaše sveto in neoporečno pravo, katerega vam ne sme kratiti nikdo! Do te pravice ste prišli po težkih borbah, a sedaj, ko naj vršite to pravico prvokrat, sedaj naj bi jo prodajali za par novičev, sedaj naj bi pustili, da vam jo trgajo iz rok oni, ki niso bili nikdar vaši prijatelji. Delavci! Ako bi storili tako, pokazali bi s tem jedino to, da niste bili vredni te pravice. Pomislite vendar! Volilna pravica še ni urejena tako, kakor bi zahtevala pravica. Takozvana peta kurija je še le prvi korak in dolga je pred vami pot do onega cilja, ko postanete i vi važen činitelj v parlamentarnem življenju. Da pa čim prej prekoragate to pot, v to je prvi pogoj ta, da se pokažete zdrele v političnem pogledu, da se pokažete sposobne za sodelovanje na političnem življenju. A kaj naj bi mislili o Vas, ako pokažete že o prvem koraku v političko areno, da ste nesposobni za hojo, ker vam nedostajo samostojnosti in one trdnosti, ki izvira iz prepričanja. Kdor prodaja svoj glas, kdor zanemarlja pravico glasovanja, kdor si daje kratiti to pravico, kdor prodaja to pravico, ta je pokazal, da je nezdrel za političko življenje! A kdo naj bi zagovarjal razširjanje političkih pravic ljudem, ki niso zdreli za izvrševanje teh pravic? Nikdo. Po taki poti delavci ne pridejo do svojega cilja! Pokažite se torej zdrele in vredne člene narodne družbe! Pogumno se postavite po robu sramotni agitaciji, ki jo razvija stranka progressova, stranka privilegovanih stanov, stranka nasilja, stranka — sovražnica splošne svobode. Z nami volite moža, ki pozna vaše potrebe in ki nam je zadal svojo pošteno, možko besedo, da bode vsikdar branil pravice tlačnih in stiskanih, ki pa bode zajedno branil narodna prava naša, katera morajo biti na srcu tudi vam, saj ste tudi vi sinovi tega naroda in naši bratje. Naše soglasje bodi primeren odgovor na sramotno agitacijo progressovcev. V škandaloznem postopanju progressovcev pa je zajedno izražena definitivna obsodba te stranke. Sram jih bilo!

Da, taki so bili vsikdar. V „Slovencu“ čitamo: „Po L'Eco del Popolo“ št. 6. smo razbrali, da je zopet katoliškemu gibanju na Goriškem podvrget zavornico — duhovnik. Odbor katoliškega društva „Circolo Cattolico“ je sklenil postaviti kandidata za furlanske kmečke občine. — Zato je poizvedoval mnenje somišljenikov. — Somišljeniki niso bili vsi enega mnenja. Jedni so bili za monsign. Jordana, drugi za dekana Adama Zanetti, večina pa za dr. Faidutti-ja. Odbor bi se bil lahko odločil kar za zadnjega, a ni hotel. Sklenil je sklicati občni zbor katoliškega društva. Poprej pa je še predsednik pisal dekani Zanettiju in mu razložil, kaj in kako. Prosil ga je, naj mu pove, kako bo ravnal v tej zadevi, ki je vitalnega pomena za katoliško stvar na Furlanskem. To je bilo 28. jan. 30. jan. je Zanetti odpisal, da v nobenem slučaju ne odstopi, ampak da vzdrži svojo kandidataro. Tedaj je dr. Faidutti 4. febr. na

občnem zboru katoliškega društva izjavil, da se rad umakne, ko bi njegova kandidatura bila v kvar katoliški stvari. Toda obini zbor ga je skoraj jednoglasno proglasil kandidatom. Ko mu je dovolil kandidirati tudi prevz. knezoškof, objavil je odbor njegovo kandidaturo. Če ima še kaj ponosa ime „disciplina“, če še velja, da se je treba tudi žrtvovati, če to tirja stvar, bi morala izginiti vsak razpor in razkol v katoliškem taboru, ko se je tako proglasila ta kandidatura. Liberalci bi bili postavili svojega kandidata, a zmagala bi bila katoliška stvar. A žali Bog, ni se zgodilo tako. Za Zanettija so začeli le še bolj strastno agitirati. In sad? Puhujanje! Ljudstvo ne ve kam in se obrača od svojih pastirjev. Dr. Faidutti se je zopet hotel umakniti, da bi prenehal pogubni razkol. A odbor odklonil ni vsprejel. Dva dni pozneje se je umaknil Zanetti. Zdelo se je, da je razpora konec. Človek bi mislil, da se sme to tako-le tolmačiti: Ne vsprejemam kandidature in moji somišljeniki naj glasujejo za katoliškega kandidata. A motil se je, kdor je tako mislil. Zanettijevo kandidaturo je začel podpirati goriški „Corriere“ z vso liberalno gardo, torej ves liberalni tabor — in čuda! dekan Zanetti se ni oglasil z odločnim protestom. — Žalostna nesloga! Kdaj bomo vendar katoličani zares katoličani? Dokler bomo imeli tako malo zatajevanja, dokler bomo povsod iskali sami sebe, dokler ne bomo pripravljeni tudi žrtvovati se za stvar in načela, pozabiti sami sebe, dotlej gotovo ne! Amici — po Goriskem! — de nobis fabula naratur. Ni „fabula“, a zdi se, kakor da bi bila izmišljena prav za nas!

Da, taki so bili vsikdar ti laški konservativci! Neodkriti, nelojalni! Če pa so že med seboj taki, kaki so se le proti nam Slovincem! To je dokaz, kako prav smo imeli mi, da smo jih zigosali vedno in vedno, in kako krivo so imeli oni naši rojaki, ki so menili, da smo bili zoper versko stvar, ko smo bili zoper tako stranko neodkritih in krivdanih ljudi. Prav ima „Slovenec“: ti ljudje širijo le — puhujanje. Stroga sodba, ali pravična!

Slavnemu poštenu ravnateljstvu na znanje. Iz sv. Petra v Šumi nam pišejo: Večkrat že je bilo v „Naši Slogi“ pritožbe o naši pošti. Imamo pa še več stvari, ki se niso izročene javnosti.

Za danes naznanjamo tudi Vam, da ne dobivamo v redu Vašega lista, odkar traja volilni boj. Radovedni, kako se vrše volitve, pričakujemo Vašega lista upravi nestrpnost, tako, da štejemo ure, kdaj nam pride. Mi ne vemo, kje je krivda na teh nerednostih, ali v Trstu, ali tu v sv. Petru. Prosimo torej slavnemu poštenu ravnateljstvo, da ukrene potrebno, da se odpravi ta nedostatek. Tu podajemo dva slučaja.

„Edinost“, čije pasica je priložena temu dopisu, ima pečat tržaške pošte od 23/II., potem pečat pošte v Žminju od 24/II., in slednjič pečat tukajšnje pošte od 35/II. Sedaj pa uprašamo: kako se je mogla ta številka odposlati v Žminj, ko je vendar naslov tako jasan, tiskan?

Zadnjo številko „Edinosti“ smo dobili še-le danes, v ponedeljek v jutro, dočim bi jo morali dobiti že v nedeljo o poludne. Vrh tega je list raztrgan. Ne vem, kdo ima tako veselje na tem, da nemilostno trže naše liste. Radi bi videli, da se stvar pojasni.

Prejeli smo nastopni popravek:
ad N. 89/Res.

Slavno uredništvo!

Na podlagi §. 19 tisk. zakona prosim slavno uredništvo objaviti v Svojem cenjenem listu nastopno:

Ni res, kar je bilo priobčeno v št. 24. „Edinosti“, da je dne 25. februarja t. l. o priložnosti volitve volilnih mož v Žrenju padel en kamen od talijanskih protivnikov med orožnike in vojake, drugi pa med množico, in da je bil pri tem tudi neki Tončič težko ranjen.

Resnica je, da orožniki in vojniki niso bili na nikak način nadlegovani in da je bil imenovani Tončič tako lahko ranjen, da je že ¼ ure potem oddal svoj glas na volišču. Ker se je to zgodilo po noči, se ni moglo še poizvedeti, kdo je vrgel kamen.

Od c. kr. okrajnega glavarstva
v Poreču, 2. marca 1897.

Lasciac.

Nova ženska podružnica sv. Cirila in Metoda. V Rojani pri Trstu ustanovila se je v nedeljo 21. februarja ženska podružnica. Osnovni odbor, ki

sestoji iz samih zavednih narodnih in delavnih Slovencev, sklical je občni zbor, na katerem so se predčitala pravila in se izvolil odbor. Ob določeni uri zbralo se je okoli štirideset dam, ki so skoro vse že družabnice pri novi podružnici.

Ga. Mar. Debelakova je prav primernim in premišljenim nagovorom pozdravila navzoče ženstvo, razložila pomen in namen družbe.

Gdč. Kavčičeva je predčitala pravila, za tem je gč. Kr. Piščančeva predlagala v odbor sledeče dame, ki so se tudi izvolile soglasno:

Gospa Debelakova, predsednica; g.a. Mikeličeva, namestnica; gč. Kavčičeva, tajnica; g.a. Čebjeva, namestnica; g.a. Perhavičeva, blagajnica; gč. Kramarjeva, namestnica.

Po izvolitvi odbora pozdravila je podpredsednica tržaške podružnice, g.a. Ponikvarjeva svojo najmlajšo sestro z jako oduševljenim a ob enem prav elegantnim govorom. Polagala jim je na srce, naj le opuste vse osebnosti in naj v podružnici izgine vsaka razlika stanov, ker je družba sv. Cirila in Metoda družba, ki sprejme pod svoje okrilje vse zveste in prave sinove in hčere, bogate in uboge, imenitne in neznatne.

Novoizvoljena predsednica, g.a. Debelakova, je opozarjala na nevarnost, v kateri je rojanska deca radi italijanskega otroškega vrtca, kojega je postavila „Lega“ in v katerega vabijo otroke z vsemi sredstvi. Predlagala je, naj se tudi po letu o prazniku sv. Cirila in Metoda obdaruje deca v slov. otroškem vrtcu. Družabnice so rekle, da se bode poskušalo.

Novi naši sestrice kličemo iz srca: Razcvitaj se, rasti in boj se za svetinje svoje!

Iz „Slovenske“.

Kako to? V zavarovalnici proti neugodam so priredili (litografirali) pooblastilo za Lloydove kapitane za volitev v V. kurijo. Kako je prišla do tega dela zavarovalnica proti neugodam? Ali se je to zgodilo na ukaz c. kr. oblasti, pod katere nadzorstvom stoji ta zavod, ali na povelje katere druge privatne osebe ali stranke? Prosimo pojasnila.

Iz VI. okraja nam pišejo: Dovršen je boj, dovršeno je pretenje, dovršeno je nasilstvo, dovršeno je tudi žrenje in divjanje; seveda vse to je dovršeno le za par dnij; kajti že se čujejo glasovi za volitev v V. kurijo. Gotovo bode tudi tu besnela divjad.

Že v soboto delalo se je pozno v noč na vse kriplje, seveda od obeh strani. Ljudstvo je bilo navdušeno posebno od naše strani, „kogumarjem“ videla se je že ta večer nekaka bojazen in strah, dasiravno so imeli podpisanih že 180 glasovnic in so upali pridobiti si še kakih 30 glasov. Po svojem računu so bili gotovi svoje zmage; a reveži niso znali, da se „kogumarji“ radi skisajo.

Proseški „topničar“ spustil je v soboto večer o polnoči strel; ne ve se pa, je-li ta strel prišel iz kake stare pištole ali iz kakega možnarja. Nekateri trdijo, da je le poskušal in se vadi za drugi dan; drugi pravijo zopet, da je naznanil dan beja, dan morebitne časti, slave in zmage; vsi pa so edini v tem in trdijo, da je bila to puška še od leta 1848., katero je rabil kontoveljski „šimelj“, ko je bil za „fice-frajtarja“ pri bataljonu; ker pa je bila puška jako zarjavela, je grozno počilo. Čaje se, da je pršila gosp. komisariju jedna šibra v nos, drugi pravijo, da v oko, tretji zopet pravijo, da mu je odnesla košček ušesa: tako, da se skoraj ne ve, komu naj bi se verovalo. Nekaj pa se je moralo dogoditi, ker „komisarja“ ni bilo videti drugi dan.

V nedeljo zjutraj slišalo se je že od daleč pokanje bičev in drdranje voz, ki so prihajali iz Trsta. Drdrali so naravnost v sv. Križ, namenom da bodo privržali Križane na volišče.

Ob sedmi bilo je že vse po koncu. Priganjači (poljski čuvaji in kapovile) tekali so od hiše do hiše, prosili, obljubljali in strašili so, kakor in kdor je bolj mogel in znal. Kontoveljski „šimelj“ se je tako potil, da so mu kar očali zmegleli — nič več ni videl; nazadnje so reveža še škornji ožulili tako, da mu je oteklo kurje oko. Otročajnarji pravijo, da mu se je napravil na mezinu cel „kagumar“.

Ob 9. uri začeli so ljudje vreti na volišče. Križane so vozili z 4 pari konj, seveda le nekateri, drugi so jo kar peš primahali ali se pripekljali na svojih vozeh. Šimelj, ferfolin in garda bili so ob 11. uri že vsi vpehani, niti govoriti niso

mogli. Ob 12. uri pa jim je srce tako tolklo, kakor da bi možnarje nabijali. Ko je naznanil strel poludne, takoj so se poskrili za zidovje in čakali so nestrpnost na razglas volitve. Komisija je začela preštovati glasovnice, a jaj, kaj bo to — prešteli so jih in nič se niso ušteli: Goriupov bilo je 189 in „kagumarjev“ pa — o joj! 135 —. Takoj je zaoril v šolskem poslopju mogočen „živio Goriup“. Ljudstvo se je zbralo takoj v ogromnem številu in razoglavo je zapelo najprej „Cesarsko himno“ in potem „Hej Slovani“. Na to je pristopila križanska godba, ki je udarila naš „Naprej“ ter korakom šel je ves val oduševljenega občinstva proti Proseku. Tacega veselja, takega oduševljenja res nisem že dolgo videl, pa tudi take potrnosti in obupnosti od strani nasprotnikov nisem še nikoli videl.

Reveži, računi bili so jim prekrizani, prav smiliti so se morali človeku; in kaj ne bi jadikovali, ko se jim je vino „ferdirbalo“, spremenilo se je v vodo, telečja „prata“ pa se je spremenila v „kagumarje“. Kaka žalost, grla so ostala suha, želodec se je stisnil.

Nekateri „kagumarji“, namreč kaporjoni popihali so po izidu volitev kar v Trst tolažit „Oberkagumarja“; sliši se, da je bilo grozno mijavkanje in jokanje. Naposled pa so se podali vsi v neki „teater“, da bi se tam malo razvedrili in razveselili.

Naši pa so peli:

Kogumar in cikorja
Sta slabi dve stvari,
Ta prvi se je skisal,
Ta druga pa smrdi.
Holi, Holo,
Cikorje več ne bo!

Iz Tomaja smo prejeli: Dne 16. avgusta 1896. je kraško društvo vinogradnikov velilo novi zastop. Volitev je vodil notar Sežanski, gospod dr. Ballaben. Storil je vse potrebne spise s prošnjo za registriranje novih odbornikov na c. k. trgovinsko-pomorskem sodišču v Trstu. Pa prošnja je bila z devetimi: „Gledé“ neugodno rešena in z opazko, da naj se ravnateljstvo opraviči, zakaj ni pravilno volilo, in da naj pogreške popravi!

Pogreški se popravijo z novo volitvijo dne 28. marca t. l. ob 3. uri popoldne. Na to novo volitev se uljudno vabijo vsi deležniki tega društva. 1. Ta shod bode v prvi vrsti volil novo zastopstvo. 2. Temu se razloži bilanca in se pretesejo ter podpiše računi za 1896. 3. Predela se §. 42 pravil, tako, da se bo glasil: „Naznanila društva se imajo vršiti v enem slovenskem listu ki izhaja na Primorskem“.

Urban Golmajer, predsednik.

Iz Brezovice nam pišejo: Hvala Bogu, po tolikih letih smo vendar dočakali, da se bode pri nas zidala toli potrebna šola. A ne le šola, ampak tudi prepotrebno jamo (vodnjak) dobimo kmalu. Res slaba letina je bila zadnje leto, uboštvo je veliko, to pa tem bolj, ker je tudi zima za nas jako neugodna, ker tudi z ledom nimamo nikakega zaslužka. Drugega ledu nimamo letos kakor v Brezovici v Koblarjevi ledenici. Ta je skoro polna.

Te dni smo imeli pri nas volitev volilnih mož za državni zbor in zadovoljni smo, da je šlo vse v redu in gladko. Posebno pa moramo poudarjati, da ni res, kar mislijo mnogi, da namreč naš občinski glavar, g. Gašpar Kastelic, drži z Italijani. To ni res, ampak on je naše krvi in zvest svojemu narodu. Mi bomo hodili vsikdar roko v roki z drugimi brati istrskimi. Ko gre za borbo proti sovražniku, stati čemo trdno tudi mi vsi občinarji velike občine materijske.

Mi zahvaljujemo gospoda občinskega glavarja Kastelca na trudu, ki ga je imel za šolo, za jamo in za lepo izvršitev volitev za državni zbor.

Jože Koblar.

Vremensko prorokovanje za mesec mare 1897. Mathieu de la Drôme prorokuje: Od 1. do 3. veter in mraz. (Ali se je mož zopet vrezal! Stavec) Veter o začetku in o sredi dōbe mlaža, to je od 3. do 11. Dež in sneg o zvršetku te dōbe. Posebno mnogo vetra ob sredozemskem Primorju. — Zlo vreme o prvem kraju, to je od 11. do 18. Skoro po vsej Evropi slabo vreme, posebno na vstočnem delu. Jadransko morje zelo razburjeno. — Več vetra nego dežja o polni luni, to je od 18. do 25. Noč in dan jednaka 20. Toplota pada menadoma. Močen veter posebno dne 19. 20. in 23. Sredozemsko, Jadransko in Joniško morji zelo

— Lastnik koncesij lista „Edineost“. Izdavatelj in odgovorni urednik: **Fran Godnik**. — Tiskarstvo: Doležal v Trzin.